

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1982-1983

17 FEBRUARI 1983

WETSONTWERP

houdende goedkeuring van het akkoord tussen het Koninkrijk België en de Republiek Zaïre, gesloten door wisseling van brieven gedagtekend te Kinshasa op 19 juni 1971, houdende regeling van sommige vorderingen betreffende hetzij de overeenkomsten van 6 februari 1965, hetzij door deze niet geregelde aan-
gelegenheden

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE
VOOR DE BUITENLANDSE BETREKKINGEN
UITGEBRACHT DOOR DE HEER PEETERS

DAMES EN HEREN,

De in het opschrift van dit wetsontwerp aangehaalde overeenkomsten van 6 februari 1965, goedgekeurd bij de wet van 23 april 1965, beoogden de regeling van de problemen in verband met de openbare schuld en de portefeuille van Belgisch Kongo. Daarin werd inzonderheid bepaald dat België en Zaïre een internationaal publiekrechtelijke instelling oprichtten, namelijk een Fonds dat het probleem van de buitenlandse schuld van Belgisch Kongo moest regelen, en dat België en Zaïre daartoe een jaarlijkse dotatie van 210 miljoen, resp. 300 miljoen leverden.

Tot 30 juni 1971 werd de Zaïrese bijdrage regelmatig gestort.

(¹) Samenstelling van de Commissie:

Voorzitter: de heer M. Grootjans.

A. — Leden: Mevr. Demeester-De Meyer, MM. Desmarets, Peeters, Mevr. Smet, de heren Steverlynck, Thys, Van Wambeke. — Biefnot, W. Claes, A. Cools, Dejardin, Simonet, Van Elewyck, Vanvelthoven. — Bril, Cornet d'Elzuis, De Winter, Grootjans, Militis, Petitjean. — Baert, Van Grembergen. — Outers.

B. — Plaatsvervangers: de heren Bockstal, Bourgeois, d'Alcantara, Desutter, Dhoore, le Hardy de Beaulieu, Lestienne, Swaelen. — Burgeon, Coëme, M. Colla, Denison, Mevr. Lefebver, de heren Sleetckx, Urbain, Vanderheyden. — Beysen, Ducarme, Mundeleer, Pans, Poswick, Sprockeels, Van Belle. — Caudron, Kuipers, Van Boxelaer. — Risopoulos, Mevr. Spaak.

Zie:

104 (1981-1982) Nr 1.

Chambre des Représentants

SESSION 1982-1983

17 FÉVRIER 1983

PROJET DE LOI

portant approbation de l'accord entre le Royaume de Belgique et la République du Zaïre, conclu par échange de lettres datées à Kinshasa le 19 juin 1971 réglant certaines revendications relatives soit aux conventions du 6 février 1965, soit à des objets non réglés par celles-ci

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA COMMISSION
DES RELATIONS EXTERIEURES
PAR M. PEETERS

MESDAMES, MESSIEURS,

Les conventions du 6 février 1965, approuvées par la loi du 23 avril 1965, citées dans l'intitulé du projet avaient pour objet de régler les questions relatives à la dette publique et au portefeuille du Congo belge. Il y était notamment stipulé que la Belgique et le Zaïre créaient un Fonds, institution de droit international public, chargé de régler le problème de la dette extérieure du Congo belge et participaient à la dotation annuelle de ce Fonds, respectivement à raison de 210 millions pour la Belgique et de 300 millions pour le Zaïre.

La contribution du Zaïre fut régulièrement versée jusqu'au 30 juin 1971.

(¹) Composition de la Commission:

Président: M. M. Grootjans.

A. — Membres: Mme Demeester-De Meyer, de heren Desmarets, Peeters, Mme Smet, MM. Steverlynck, Thys, Van Wambeke. — Biefnot, W. Claes, A. Cools, Dejardin, Simonet, Van Elewyck, Vanvelthoven. — Bril, Cornet d'Elzuis, De Winter, Grootjans, Militis, Petitjean. — Baert, Van Grembergen. — Outers.

B. — Suppléants: MM. Bockstal, Bourgeois, d'Alcantara, Desutter, Dhoore, le Hardy de Beaulieu, Lestienne, Swaelen. — Burgeon, Coëme, M. Colla, Denison, Mme Lefebver, MM. Sleetckx, Urbain, Vanderheyden. — Beysen, Ducarme, Mundeleer, Pans, Poswick, Sprockeels, Van Belle. — Caudron, Kuipers, Van Boxelaer. — Risopoulos, Mme Spaak.

Voir:

104 (1981-1982) N° 1.

Na onderhandelingen met de Zaïrese overheid, en om de belangen van de voornamelijk Belgische houders van effecten van de lening van dat Fonds te beschermen, heeft België vanaf 1 juli 1971 de Zaïrese verplichtingen overgenomen. Bijgevolg betaalt ons land de jaarlijkse bijdrage van Zaïre, d.i. 150 miljoen voor het tweede halfjaar van 1971 en jaarlijks 300 miljoen vanaf 1972. Daarbij ziet Zaïre af van elke vordering in verband met de genoemde overeenkomsten of met de beschikking over verschillende categorieën van in België door Belgisch Kongo of door zijn parastatale instellingen achtergelaten goederen. Tegelijkertijd krijgt België het alleenrecht om het in 1965 door de beide landen opgerichte Fonds te beheren en te controleren.

België heeft door een wisseling van brieven van 19 juni 1971 met betrekking tot de dotatie van het Fonds een verbintenis aangegaan die geconcretiseerd wordt door het uittrekken van kredieten op de Rijksschuldbegroting. Het Rekenhof was van mening dat die verbintenis door de wetgever moet worden geregulariseerd.

Bij de Senaat werd dan ook op 12 december 1975 een wetsontwerp tot goedkeuring van het akkoord tussen België en Zaïre ingediend (zie *Stuk* nr 740/1, 1975-1976).

Gelet op het feit dat Zaïre de verplichtingen die uit het statuut van het Belgisch-Kongolees Fonds voortvloeien, niet langer nakomt, en dat alleen België nu het Fonds beheert, stemde de Regering ermee in dat dit beheer aan het Parlement ter beoordeling wordt voorgelegd. Daarom heeft de Regering zich ertoe verbonden het jaarverslag van het Belgisch-Kongolees Fonds binnen zes maanden na de bekendmaking ervan aan de bevoegde parlementscommissies te bezorgen.

Met betrekking tot het terugkrijgen van in België gelegen goederen heeft de Regering, ingaande op het advies van de Raad van State, het nuttig geoordeeld aan het wetsontwerp een artikel 2 toe te voegen, dat de Koning machtigt alle maatregelen te nemen, met inbegrip van de opheffing of de wijziging van wetsbepalingen, ten einde in de uitvoering van het akkoord te voorzien. De tekst van dat artikel werd door de Raad van State als de meest geschikte voorgesteld.

Die uitvoeringsmaatregelen hebben onder meer betrekking op de verwerving van in België gelegen goederen voor het Rijkspatrimonium en op het afzien van schuldvorderingen. Het spreekt vanzelf dat maatregelen waardoor aan bestaande wetten wordt geraakt, op initiatief van de Regering en met inachtneming van de parlementaire procedure zullen worden genomen.

Het wetsontwerp werd op 24 juni 1976 door de Senaat eenparig aangenomen.

De Commissie voor de Buitenlandse Betrekkingen heeft deze tekst herhaaldelijk besproken.

Einde 1980 heeft zij het wetsontwerp ondermaal onderzocht, samen met de amendementen van de heer Degroeve, overgenomen door de heer Biefnot (*Stuk* nr 383/2, 1977-1978), en die van de heer Risopoulos (*Stuk* nr 504/2, 1979-1980). De andere amendementen worden niet opnieuw onderzocht, omdat ze door geen lid van de Commissie werden overgenomen.

Tijdens de vergadering van 2 februari 1983 sloot de Commissie zich aan bij de eerder aangenomen tekst en stemde ermee in dat het verslag werd ingediend.

Bespreking

Artikel 1.

Dit artikel, waarbij het akkoord tussen België en Zaïre wordt goedgekeurd, werd eenparig aangenomen.

Suite à des négociations avec les autorités zaïroises et afin de protéger les intérêts des porteurs, en grande majorité belges, des titres de l'emprunt du Fonds, la Belgique accepta de se substituer, depuis le 1er juillet 1971, aux engagements du Zaïre. De la sorte elle versa la contribution annuelle du Zaïre, soit 150 millions pour le second semestre de 1971 et 300 millions depuis l'année 1972, moyennant l'accord de celui-ci de renoncer à toute autre revendication relative, tant aux conventions précitées qu'à la disposition de différentes catégories de biens délaissés en Belgique par le Congo belge ou par ses parastataux. En même temps, la Belgique se voyait reconnaître le droit exclusif de gestion et de contrôle sur le Fonds créé en 1965 par les deux Etats.

La Cour des comptes estima qu'il convenait de faire régulariser par le législateur l'engagement pris par la Belgique en un échange de lettres du 19 juin 1971, au sujet de la dotation du Fonds et qui s'était matérialisé par l'inscription de crédits au budget de la dette publique.

L'approbation de l'accord entre la Belgique et le Zaïre a fait l'objet d'un projet de loi, déposé le 12 décembre 1975 au Sénat (voir *Doc.* n° 740/1, 1975-1976).

Compte tenu du fait que dans le cadre du fonds belgo-congolais la partie zaïroise n'assume plus ses obligations telles qu'elles découlent du statut du Fonds belgo-congolais et que la Belgique en a repris seule la gestion, le Gouvernement marqua son accord pour soumettre celle-ci à l'appréciation du Parlement. Pour ce faire, le Gouvernement s'engage à transmettre aux Commissions compétentes du Parlement le rapport annuel du Fonds belgo-congolais dans les six mois qui suivent sa publication.

En ce qui concerne le recouvrement des biens situés en Belgique, le Gouvernement, se rangeant à l'avis du Conseil d'Etat, a estimé utile d'adjoindre un article 2 au projet, confiant au Roi la possibilité de prendre toute mesure nécessaire pour exécuter l'accord, y compris l'abrogation ou la modification de dispositions législatives. La rédaction de cet article a été suggérée par le Conseil d'Etat comme étant la plus adéquate.

Ces mesures d'exécution porteront entre autres sur l'acquisition pour le patrimoine de l'Etat de biens situés en Belgique ou la renonciation de créances. Il va de soi que les mesures qui toucheraient à nos dispositions législatives seraient prises à l'initiative du Gouvernement dans le respect des procédures parlementaires.

Le projet de loi fut adopté par le Sénat, à l'unanimité, le 24 juin 1976.

La Commission des Relations extérieures examina ce texte à plusieurs reprises.

Fin 1980, la Commission examina à nouveau le projet ainsi que les amendements de M. Degroeve, repris par M. Biefnot (*Doc.* n° 383/2, 1977-1978), et ceux introduits par M. Risopoulos (*Doc.* n° 504/2, 1979-1980). Les autres amendements n'étant pas repris par un membre de la Commission, ne furent plus examinés à cette occasion.

Lors de sa réunion du 2 février 1983, la Commission se rallia au texte adopté précédemment et autorisa le dépôt du rapport.

Discussion

Article 1.

Cet article, portant approbation de l'accord entre la Belgique et le Zaïre, est adopté à l'unanimité.

Art. 2.

De Koning kan alle maatregelen, waaronder opheffing of wijziging van wetsbepalingen, nemen ten einde in de uitvoering van het akkoord te voorzien.

De heer Risopoulos stelt voor (*Stuk* nr 504/2, 1979-1980) de Koning niet de mogelijkheid te geven wetsbepalingen op te heffen of te wijzigen. Bovendien wenst hij dat het gemengd Ministercomité dat toezicht uitoefent op het Fonds, ervoor zorgt dat jaarlijks, binnen zes maanden na de toezending van het jaarverslag, waarin zijn opgenomen de toegelichte balans en rekeningen, alsmede het verslag van het administratiekantoor, dat verslag wordt ingediend bij de beide Kamers en bij het Rekenhof.

De auteur is van mening dat, wanneer men de Koning het recht verleent wetsbepalingen op te heffen of te wijzigen, de uitvoerende macht de gelegenheid krijgt het in 1965 opgerichte Belgisch-Kongolees Fonds af te schaffen, hoewel dit blijkbaar tot voldoening van de 200 000 betrokken Belgische en buitenlandse houders heeft gewerkt.

In 1971 heeft Zaïre zich daaruit teruggetrokken en de hier besproken overeenkomst impliceert dat ons land de financiële verplichtingen van Zaïre en bijgevolg het gehele beheer van het Fonds overneemt.

Niettemin blijft het Fonds een instelling die haar oorsprong vindt in een internationaal akkoord dat door een eenzijdige Belgische beslissing niet kan worden opgeheven, zoals de Staatssecretaris, toegevoegd aan de Minister voor het Waalse Gewest, in zijn antwoord namens zijn collega van Buitenlandse Zaken heeft erkend (*Parlementaire Handelingen*, vergadering van 16 januari 1980, blz. 267, noot 1).

Die afschaffing zou voor de Belgische Staat de verplichting meebrengen om de nog in omloop zijnde effecten van het Belgisch-Kongolees Fonds onmiddellijk en *a pari* terug te betalen. Zelfs indien ons land daartoe mocht besluiten, is het ondenkbaar dat het bestaan van een publiekrechtelijke rechtspersoon met een internationaal karakter aan het soevereine oordeel van de uitvoerende macht wordt overgelaten. Het Parlement moet de controle op een eenzijdige afschaffing behouden: het lijkt moeilijk te geloven dat de overdracht van de lasten en van het beheer van het Fonds gewoon op het Ministerie van Financiën zou kunnen plaatshebben, ten voordele van de Staatskas of van de obligatiehouders.

Het Fonds stelt, met eigen middelen, in totaal 23 personen te werk, waaronder 13 in contractueel verband.

Ingevolge het internationaal statuut van het Fonds kan het Rekenhof, dat slechts van een van beide contracterende Staten afhangt, hier niet rechtstreeks optreden. Het Fonds staat onder de controle van een gemengd ministercomité en de rekeningen, alsmede de balans moeten door een administratiekantoor worden onderzocht. Die handelwijze biedt alle gewenste garanties en heeft geen aanleiding gegeven tot problemen.

Sommige leden van het Parlement wensen echter inlichtingen over het beheer van het Fonds. Voorts past het uitvoering te geven aan de verbintenis, aangegaan door de Minister van Financiën bij de bespreking in de Senaat van het ontwerp nr 731, dat de wet geworden is van 5 januari 1977 houdende uitgifte van een tweede tranche van de lening van het Fonds, om het jaarverslag naar alle leden van de parlementaire commissies voor de Financiën en de Buitenlandse Zaken te zenden. Bovendien wordt dat jaarverslag sedert de oprichting van het Belgisch-Kongolees Fonds naar de Eerste Voorzitter van het Rekenhof gezonden.

De toenmalige Minister van Buitenlandse Zaken sloot zich aan bij de amendementen van de heer Risopoulos, aangezien ze hetzelfde doel nastreefden als de Regering. Hij merkte evenwel op dat, als ze werden aangenomen, het ontwerp naar de Senaat, zou moeten terugkeren. Hoe dan ook, hij wenste dat de verplichting om het verslag bij het Rekenhof in te dienen zou worden weggelaten.

Art. 2.

Le Roi peut prendre toute mesure nécessaire pour assurer l'exécution de l'accord, ces mesures pouvant comprendre l'abrogation ou la modification de dispositions législatives.

M. Risopoulos propose (*Doc.* n° 504/2, 1979-1980) de ne pas accorder au Roi la faculté d'abroger ou de modifier des dispositions législatives. En outre, il souhaite que le Comité mixte des ministres exerçant la tutelle du Fonds s'assure que chaque année, dans les six mois qui suivent l'envoi du rapport annuel contenant le bilan et les comptes commentés et le rapport de la fiduciaire, ce rapport soit déposé sur le bureau des deux Chambres et à la Cour des comptes.

L'auteur estime qu'accorder au Roi la faculté d'abroger ou de modifier des dispositions législatives permettrait au pouvoir exécutif de supprimer le Fonds belgo-congolais créé en 1965 alors que celui-ci a fonctionné à la satisfaction apparente des 200 000 porteurs belges et étrangers qu'il concerne.

En 1971, le Zaïre s'est retiré et la convention en discussion implique la reprise par la Belgique des obligations financières du Zaïre et, par voie de conséquence, la reprise de la totalité de la gestion du Fonds.

Il n'en reste pas moins qu'ainsi que le reconnaît la réponse du Secrétaire d'Etat adjoint à la Région Wallonne, au nom de son collègue des Affaires étrangères (*Annales parlementaires*, séance du 16 janvier 1980, p. 267, note 1) le Fonds reste une institution issue d'un accord international qu'une décision unilatérale belge ne pourrait supprimer.

Cette suppression entraînerait pour l'Etat belge l'obligation de rembourser immédiatement au pair, les titres du Fonds belgo-congolais en circulation. Si même la Belgique s'y résolvait, il se concevrait mal que l'existence d'une personne de droit public de caractère international, soit laissée à la discrétion du pouvoir exécutif. Le Parlement doit garder le contrôle d'une suppression unilatérale; il paraît malaisé de croire que la transmission des charges et de la gestion du Fonds puisse se faire au Ministère des Finances, à l'avantage du trésor public ou des porteurs d'obligations.

Le Fonds emploie au total 23 personnes payées sur ses ressources propres, dont 13 sous contrat.

Le statut international du Fonds ne permet pas une intervention directe de la Cour des comptes, institution dépendant d'un seul des Etats contractants. Le Fonds est sous le contrôle d'un Comité ministériel mixte et les comptes et le bilan doivent être examinés par une fiduciaire. Aucun problème n'a surgi de cette pratique qui offre toutes les garanties.

Cependant certains parlementaires ont le souci d'être informés sur la gestion du Fonds. Il sied, d'autre part, de consacrer l'engagement pris par le Ministre des Finances lors de la discussion au Sénat du projet n° 731 devenu la loi du 5 janvier 1977 portant émission d'une deuxième tranche d'emprunt du Fonds, d'envoyer le rapport annuel à tous les membres des commissions parlementaires des Finances et des Affaires étrangères. De plus et depuis la création du Fonds belgo-congolais, le rapport annuel est envoyé au Premier Président de la Cour des comptes.

Le Ministre des Affaires étrangères de l'époque pouvait se rallier aux amendements de M. Risopoulos puisqu'ils correspondent à l'objectif poursuivi par le Gouvernement. Il faisait toutefois observer que leur adoption nécessiterait le retour du projet au Sénat. En tout état de cause il souhaitait la suppression de l'obligation de déposer le rapport à la Cour des comptes.

De heer Biefnot neemt de amendementen van de heer Degroeve (*Stuk* nr 383/2, 1977-1978) over en stelt voor artikel 2 weg te laten en vier nieuwe artikelen in te voegen ten einde :

- het Fonds te ontbinden en de Belgische Staat op te dragen in de plaats ervan te komen;
- de uitgifte en het beheer van de lening van het Fonds, die onder de overeenkomst van 6 februari 1965 valt, evenals van de lening welke onder de wet van 5 januari 1977 valt, door de Staat en in diens naam te laten voortzetten.
- de wet van 14 april 1965 tot regeling van de financiële Staatstussenkomst wegens schade aan private goederen te wijzigen.

Die amendementen steunen op de volgende overwegingen :

- aan de uitvoerende macht mag geen blanco-volmacht worden verleend waarmee zij wetsbepalingen kan opheffen en wijzigen, temeer daar de wetgever het laatste woord moet hebben inzake de leiding van publiekrechtelijke rechtspersonen;
- sedert de ondertekening van de Overeenkomst in 1971 zijn het juridisch statuut en de organisatie van het Fonds verward. Twee Belgische wetten (van 12 juli 1976 en van 5 januari 1977) hebben de Belgische Staat impliciet vrij laten beschikken over het Fonds naar intern recht, zonder dat de Overeenkomst van 1971 door het Parlement vooraf werd goedgekeurd. Aangezien België en Zaïre krachtens die overeenkomst constateren dat er onder hen geen onderlinge vorderingen betreffende de Overeenkomsten van 6 februari 1965 meer bestaan, is er geen bezwaar meer tegen de ontbinding van het fonds. De door de auteur in dat verband aangevoerde argumenten zijn opgesomd op blz. 2 van *Stuk* nr 383/2, 1977-1978. Hij onderstreept de verwarring in de raad van beheer, die al verschillende jaren niet meer kan vergaderen. Bovendien zou de overdracht van de bevoegdheden van het Fonds aan de Belgische Staat (met name het bestuur der Thesaurie) de beheerskosten van de lening tot een minimum beperken en voor de Staatskas een besparing van ettelijke tientallen miljoenen frank betekenen;
- de Belgische Staat, die in de plaats komt van het Fonds, zal de rechten van de effectenhouders waarborgen. Hun toestand zal erop verbeteren aangezien de Staat voortaan hun schuldenaar zal zijn;
- de Staat zal voortgaan met de uitgifte van aan de gerechtigden van de wet van 14 april 1965 toegekende obligaties (financiële tegemoetkoming van de Staat wegens aan particuliere goederen toegebrachte schade ingevolge het onafhandelijk worden van Kongo).

De Minister merkt op dat bedoelde amendementen, die het statuut van het Fonds ten gronde willen wijzigen, in de Kamer zowel als in de Senaat oeverloze besprekingen zullen uitlokken. Hij zal het voorstel tot beperking van de beheerskosten onderzoeken.

∴

1) Het eerste amendement van de heer Risopoulos wordt met 9 stemmen en 3 onthoudingen aangenomen.

2) Het door de Regering gesubamendeerde (weglating van de verwijzing naar het Rekenhof) tweede amendement van de heer Risopoulos wordt eveneens met 9 stemmen en 3 onthoudingen aangenomen.

3) De amendementen van de heer Biefnot (vroegere amendementen van de heer Degroeve) worden met 9 tegen 2 stemmen en 1 onthouding verworpen.

M. Biefnot (reprenant les amendements de M. Degroeve (*Doc.* n° 383/2, 1977-1978) propose de supprimer l'article 2 et d'ajouter quatre nouveaux articles qui tendent à :

- dissoudre le Fonds et charger l'Etat belge à s'y substituer;
- faire poursuivre par l'Etat, en son nom, l'émission et la gestion de l'emprunt du Fonds régi par la Convention du 6 février 1965 ainsi que l'emprunt régi par la loi du 5 janvier 1977;
- modifier la loi du 14 avril 1965 relative à l'intervention financière de l'Etat du chef de dommages causés aux biens privés.

Ces amendements s'articulent autour des considérations suivantes :

- ne pas confier au pouvoir exécutif un blanc-seing lui permettant d'abroger et de modifier des dispositions législatives d'autant plus que c'est au législateur qu'appartient la haute direction des personnes de droit public;
- depuis la signature de l'Accord en 1971, le statut juridique et l'organisation du Fonds sont demeurés confus. Deux lois belges (du 12 juillet 1976 et du 5 janvier 1977) ont attribué implicitement à l'Etat belge la maîtrise du Fonds en droit interne sans que l'Accord de 1971 soit approuvé par le Parlement. Puisqu'en vertu de cet accord la Belgique et le Zaïre constatent qu'ils n'ont plus entre eux de revendications se rapportant aux Conventions du 6 février 1965, rien n'empêche de dissoudre le Fonds. Les arguments que l'auteur invoque à cet égard sont énumérés à la page 2 du document n° 383/2, 1977-1978. Il souligne la confusion qui existe au sein du conseil d'administration, qui n'est plus en mesure de se réunir depuis plusieurs années. En outre, le transfert à l'Etat belge (notamment à l'administration de la Trésorerie) des attributions du Fonds réduirait au minimum les frais de gestion de l'emprunt et ferait épargner au Trésor plusieurs dizaines de millions de francs;
- l'Etat belge, se substituant au Fonds, garantira les droits des porteurs de titres. La situation de ces derniers se trouvera renforcée puisque l'Etat sera désormais leur débiteur;
- l'Etat poursuivra l'émission des obligations attribuées aux bénéficiaires de la loi du 14 avril 1965 (intervention financière de l'Etat du chef de dommages causés aux biens privés suite à l'accession du Congo à l'indépendance).

Le Ministre fait observer que ces amendements tendant à modifier fondamentalement le statut du Fonds, susciteront tant à la Chambre qu'au Sénat, de longues discussions. Il examinera la proposition de réduire les frais de gestion.

∴

1) Le premier amendement de M. Risopoulos est adopté par 9 voix et 3 abstentions.

2) Le deuxième amendement de M. Risopoulos, sous-amendé par le Gouvernement (suppression de la référence à la Cour des comptes) est également adopté par 9 voix et 3 abstentions.

3) Les amendements de M. Biefnot (ex M. Degroeve) sont repoussés par 9 voix contre 2 et 1 abstention.

4) Het aldus gewijzigde artikel 2 wordt met 9 stemmen en 3 onthoudingen aangenomen.

∴

Het ontwerp wordt in de onderstaande vorm met 9 stemmen en 3 onthoudingen aangenomen.

De Rapporteur,
R. PEETERS.

De Voorzitter,
F. GROOTJANS.

4) L'article 2, amendé, est adopté par 9 voix et 3 abstentions.

∴

Le projet, tel qu'il figure ci-après, est adopté par 9 voix et 3 abstentions.

Le Rapporteur,
R. PEETERS.

Le Président,
F. GROOTJANS.

TEKST
AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE

Artikel 1.

Het akkoord tussen het Koninkrijk België en de Republiek Zaïre, gesloten door wisseling van brieven gedagtekend te Kinshasa op 19 juni 1971, houdende regeling van sommige vorderingen betreffende hetzij de overeenkomsten van 6 februari 1965, hetzij door deze niet geregelde aangelegenheden, zal volkomen uitwerking hebben.

Art. 2.

De Koning kan alle maatregelen nemen teneinde in de uitvoering van het akkoord te voorzien.

Het gemengd Ministercomité dat toezicht uitoefent op het Fonds, draagt er zorg voor dat jaarlijks binnen zes maanden na de toezending van het jaarverslag, waarin zijn opgenomen de toegelichte balans en rekeningen, alsmede het verslag van het administratiekantoor, het jaarverslag wordt ingediend bij de beide Kamers.

TEXTE
ADOPTÉ PAR LA COMMISSION

Article 1.

L'accord entre le Royaume de Belgique et la République du Zaïre, conclu par échange de lettres datées à Kinshasa le 19 juin 1971 réglant certaines revendications relatives soit aux conventions du 6 février 1965, soit à des objets non réglés par celles-ci, sortira son plein et entier effet.

Art. 2.

Le Roi peut prendre toute mesure nécessaire pour assurer l'exécution de l'accord.

Le Comité mixte des ministres exerçant la tutelle du Fonds s'assure que chaque année, dans les six mois qui suivent l'envoi du rapport annuel contenant le bilan et les comptes commentés et le rapport de la fiduciaire, le rapport annuel soit déposé sur le bureau des deux Chambres.